

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412208005
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4412208005.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Q. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. Q., D. XX, proti odporkyni: L. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. Q., D. XX, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 26. 07. 2012 č. k. 9C/86/2012-56 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23. 10. 2012 č.k. 9C/86/2012-112, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s jeho opravným uznesením p o t v r d z u j e.

Odporkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 10. 04. 2012, sa navrhovateľ domáhal nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by uložil odporkyni povinnosť otvoriť mu prenajaté priestory podľa zmluvy zo dňa 05. 01. 2012, umožniť mu ich riadne užívať, vydať mu zariadenie a náradie zo servisu na T. ulici, zapečatiť prenajaté priestory garáže na adrese U. Q., D. XX vchod z T. ulici až do vydania rozhodnutia súdu a riadneho užívania a kontroly všetkých vecí ponechaných v servise, vydať mu z prenajatých priestorov všetky uložené účtovné doklady jeho bývalej firmy L. centrum s.r.o., U. Q., D. XX a tiež mu vydať ďalšie účtovné doklady jeho firmy na autodielnu, pneuservis Q. L. U. Q., D. XX, B.: XXXXXXXX.

Napadnutým uznesením v spojení s jeho opravným uznesením (ktorým bol opravený nesprávny rok narodenia navrhovateľa v jeho záhlaví) súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol. Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. e), f) OSP a dospel k záveru, že tento je potrebné zamietnuť, keď navrhovateľ nepreukázal dôvodnú obavu pre nariadenie predbežného opatrenia. Poukázal taktiež na to, že návrh navrhovateľa je zmätočný, nevykonateľný, nejasný a jeho petít, ktorým sa domáha nariadenia predbežného opatrenia voči odporkyni vo forme zdržania sa rôznych zásahov a vydania vecí, nezodpovedá skutkovému a právnomu stavu podľa predložených listinných dôkazov. Navyše je nevykonateľný a neurčitý. Okrem toho z návrhu nevyplýva, či navrhovateľ podal návrh vo veci samej o vydanie hnutelných vecí, pričom odporkyňa vo svojom vyjadrení k návrhu navrhovateľa jeho tvrdenia vyvrátila. Odporkyňa takto nebráni navrhovateľovi vo vydaní hnutelných vecí, ktoré požaduje, keďže tieto si už zobral a v prenajatých priestoroch sa nenachádzajú, z ktorého dôvodu nie sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. V prípade požadovaného vstupu do prenajatých priestorov poukázal na to, že odporkyňa ako prenajímateľka dňa 24. 01. 2012 dala výpoveď navrhovateľovi zo zmluvy o prenájme po tom, čo navrhovateľ zneužil jej dôveru a svojvoľne vymenil všetky zámky na objekte a zo skladu odcudzil náradie a materiál, ktorý bol majetkom odporkyne. Okrem toho si neplnil zmluvné povinnosti tým, že neplatil nájomné. Nemôže sa preto domáhať vstupu do priestorov, čím neosvedčil naliehavosť a potrebnosť nariadenia predbežného opatrenia.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa ním jeho zmeny a nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by bola uložená odporkyni povinnosť vydať mu všetky veci a zariadenie z autoservisu na D. ul. XX v U. Q., ktoré sú na opravu áut a aby za už predané veci zistené počas preberania mu odporkyňa zaplatila podľa cenníka bežného na súčasné obchodné ceny. Namietal, že súd prvého stupňa nepreskúmal vyjadrenia odporkyne, ktoré neboli podložené žiadnymi listinnými dôkazmi, nedostatočne vzal do úvahy jeho vyjadrenia, ním predložené dôkazy a nezohľadnil jeho zdravotný stav, ako i jeho podnikateľské zámery. V tejto súvislosti označil písomné vyjadrenie odporkyne k návrhu zo dňa 02. 05. 2012 za zavádzajúce a nepravdivé. Poukázal na to, že v servise opravoval na základe živnosti osobné a úžitkové motorové vozidlá niekoľko rokov, potom, čo odporkyňa vymenila zámky a zamedzila mu vstup do servisu, súčiastky a tovar na opravu áut tam zostali, tieto mu odporkyňa nechce vydať a odpredáva jeho majetok. Ďalej uviedol, že s odporkyňou mal uzatvorenú nájomnú zmluvu zo dňa 04. 01. 2012 a 05. 01. 2012, na základe ktorej mu prenajala priestory na dobu 3 rokov a napriek tomu, že riadne platil prenájom a neporušil nájomné podmienky, ho bezdôvodne zo servisu vyhodila a vymenila na ňom zámky. Výpoveď z nájomnej zmluvy neprevzal, pričom súd tieto skutočnosti nevzal vôbec do úvahy. Rovnako tak odporkyňa klame, pokiaľ uvádza, že v servise nie sú doklady, pretože počítač, v ktorom táto dokumentácia bola, nestihol odniesť. Navyiac s odporkyňou uzatvorili dňa 16. 02. 2004 dohodu manželov o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva, podľa ktorej odporkyňa nemá nárok na hnuteľné veci nadobudnuté z jeho podnikateľskej činnosti, a teda ani na zariadenie a výbavu servisu. O týchto skutočnostiach predložil i listinné dôkazy, rovnako ako v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky pod sp.zn. 10C/258/2010, ktoré podľa jeho názoru sú dostačujúce. Záverom poznamenal, že zamietnutím návrhu je odporkyni umožnené beztretné s jeho vecami nakladať a predávať ich, čím ho dostala do zvlášť nepriaznivej situácie, je vyhodený na ulicu a nebola mu poskytnutá ochrana pred ujmom na podnikaní a osobnou ujmom, keďže nemá kde bývať, je bez finančných prostriedkov zadlžený a neschopný splácať svoje dlhy.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že zotráva v plnom rozsahu na svojom vyjadrení k podanému návrhu. Doplnila ho v tom smere, že obvinenia navrhovateľa z podvodov a falšovania sú nenáležité, o čom ako dôkaz pripojila kópie dokladov. Poukázala na to, že väčšinu zariadenia dielne a autoservisu si navrhovateľ odniesol sám alebo ich rozpredal, pokiaľ odpredala niekoľko vecí, tieto boli jej majetkom. Veci, ako i doklady za firmu si navrhovateľ odniesol už v roku 2011 za asistencie príslušníkov Mestskej polície. Prístup do nehnuteľností mu zamedzila z dôvodu, že navrhovateľ neustále odnášal zariadenie bytu a jej osobné veci, v jej neprítomnosti slovne napádal jej 86-ročnú matku. Doposiaľ ju obťažuje a dokonca slovne atakuje aj jej návštevy. V súvislosti so zdôrazňovaním svojho ťažkého zdravotného stavu navrhovateľom ďalej uviedla, že navrhovateľ je čiastočne invalidný iba od minulého roku, kým ona je uznaná plne invalidnou už od roku 1992, no napriek tomu navrhovateľovi zdravotný stav dovoľuje vykonávať fyzicky ťažké a náročné práce pri stavbe housebootu, ktorého predajom by si mal riešiť i nedostatok finančných prostriedkov. Podľa jej názoru preto svojim konaním navrhovateľovi nespôsobila žiadnu ujmu.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 74 ods. 1 OSP pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Predbežné opatrenie je teda procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam do toho času, kým sa definitívne nerozhodne o veci samej. Pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia. Skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. OSP). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje

opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. V tomto smere je však významné, že povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť neodpadá ani v konaní o vydanie predbežného opatrenia, i keď môže byť niekedy pre stranu sporu zvlášť obtiažna. Treba však s týmito povinnosťami počítať v každom sporovom konaní, aj keď v konaní o vydanie predbežného opatrenia smerujú k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe naliehavosti, primeranosti) nariadenia predbežného opatrenia. Navyiac pri nariadení predbežného opatrenia na návrh vychádza súd z tohto návrhu, ktorý musí spĺňať procesné požiadavky uvedené v § 75 ods. 2 a § 79 ods. 1 OSP. Z návrhu preto musí byť nielen zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha, ale musí obsahovať i opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Rovnako tak z neho musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej a taktiež musí rešpektovať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku tak, aby na základe neho bolo možné vyniesť rozhodnutie, ktoré by bolo aj vykonateľné. Ak petit návrhu takéto vlastnosti nemá, nemožno vyniesť výrok, ktorý by bol exekučne vynutiteľný.

Odvolací súd posudzujúc danú vec vo svetle zhora uvedených zásad dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa. I podľa názoru odvolacieho súdu nemožno poskytnúť navrhovateľovi ochranu nariadením požadovaného predbežného opatrenia. Posudzujúc návrh navrhovateľa v rozsahu, v ktorom ho navrhovateľ učinil predmetom tohto odvolacieho konania, totiž tento nespĺňa požiadavku určitosti a vykonateľnosti. Navrhovateľ sa ním domáha „vydania všetkých vecí a zariadenia z autoservisu na D. ul. č. XX v U. Q., ktoré sú na opravu áut od odporkyne a aby už predané veci zistené počas preberania mu zaplatila podľa cenníka bežného na súčasné obchodné ceny“. Ako vyplýva z ust. § 75 ods. 2 v spojení s § 79 ods. 1 OSP, návrh musí byť jasný a určitý a musí z neho vyplývať, čoho sa navrhovateľ domáha. Pokiaľ predmetom konania, vrátane konania o nariadení predbežného opatrenia, je vydanie vecí, vec, ktorá má byť takto vydaná, musí byť už v návrhu a potom aj vo vyhovujúcom rozhodnutí jasne a určite označená tak, aby nemohlo dôjsť k jej zámene za inú vec. V konaní, ktoré je možné začať len na návrh, je predmet konania určený obsahom konečného návrhu, ktorým je súd v konaní pri rozhodovaní viazaný a od ktorého sa môže odchyliť len výnimočne, v prípadoch uvedených v ust. § 153 ods. 2 OSP. O takýto prípad však v súdnej veci nejde. Navrhovateľom formulovaný návrh tak postráda atribút určitosti, keď z neho nie je zrejmé, ktoré konkrétne veci a zariadenia na opravu áut majú byť predmetom vydania od odporkyne. Bez ich bližšej individualizácie a špecifikácie preto nie je možné posúdiť nielen dôvodnosť návrhu navrhovateľa, ale ani vydať rozhodnutie, ktoré by spĺňalo zákonné požiadavky a následne bolo i vykonateľné. Zvlášť za situácie, keď samotný navrhovateľ v návrhu uviedol, že odporkyňa časť týchto vecí a zariadenia už odpredala, z ktorého dôvodu si uplatňuje už len zaplatenie ich hodnoty. Tento záver preto nie sú spôsobilé spochybniť ani navrhovateľom v konaní predložené listiny, a to podklady k inventúre krátkodobého majetku za roky 2006-2008 (č.I. 100, 101 spisu). Navyiac zákon súdu *expressis verbis* ukladá (t.j. aj bez návrhu) uložiť navrhovateľovi povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej v prípade, že došlo k nariadeniu predbežného opatrenia súdom (§ 76 ods. 3 OSP). Úvaha súdu o určení druhu návrhu vo veci samej nie je limitovaná formálnym návrhom (resp. právnou kvalifikáciou navrhovateľa), ale vyplýva z konkrétnych okolností, ktorými tento osvedčuje dôvodnosť návrhu na vydanie predbežného opatrenia a súčasne aj zo sledovaného cieľa, ktorý má predbežné opatrenie dosiahnuť, keďže toto je vždy spojené s určitým druhom základného konania. Preto už z návrhu na jeho nariadenie musí byť zrejmé, aký návrh navrhovateľ mieni v budúcnosti podať (§ 75 ods. 2 OSP); v opačnom prípade by súd musel návrh na vydanie predbežného opatrenia bez ďalšieho zamietnuť. Uvedené závery dopadajú i na preskúmanú vec, keď navrhovateľ návrhom na vydanie predbežného opatrenia (jeho petitom) sa nedomáhal uloženia povinnosť podať konkrétny druh návrhu vo veci samej a zo skutočností uvádzaných navrhovateľom v jeho návrhu nemožno bez ďalšieho vyvodit' charakter základného konania, ku ktorému sa má viazať ním požadované predbežné opatrenie. Z navrhovateľom v návrhu uvádzaných tvrdení, ktorými osvedčuje dôvodnosť svojho návrhu o vydanie predbežného opatrenia, vyplýva síce spornosť vzťahov medzi účastníkmi tohto konania majúca svoj základ v ich manželstve, ktoré bolo právoplatne rozvedené a viažuca sa k prevádzke autoservisu odporcom v nehnuteľnosti vlastnícky patriacej odporkyni a to garáže na D. ul. XX v U. Q., ktorú navrhovateľovi dala do nájmu nájomnou zmluvou. S ohľadom na vyjadrenie odporkyne, ako i osobitnú povahu konania rozhodovania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom sa dokazovanie nevykonáva, však bude môcť súd

dôvodnosť návrhu navrhovateľa na vydanie vecí a zariadenia posúdiť až v prípadnom konaní vo veci samej, začatom na návrh navrhovateľa. Doposiaľ ale v konaní nebolo osvedčené, že ide o situáciu, ktorú by bolo potrebné riešiť okamžitým zásahom súdu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporkyňa v tomto smere návrh nepodala.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.